

ЗМІСТ

ПРОЛОГ
13

РОЗДІЛ 1
Повна ложка вівсянки 18

РОЗДІЛ 2
Зобов'язання перед долею 39

РОЗДІЛ 3
Медді говорить з Оповідачем 64

РОЗДІЛ 4

ПРОСТО БУДЬ ЩАСЛИВОЮ 67

РОЗДІЛ 5

СМОЛОСКИПИ Й ВИЛА 80

РОЗДІЛ 6

МЕДДІ НАЗДОГАНЯЄ ОПОВІДАЧА 96

РОЗДІЛ 7

ПОСМІШКА Й ПОДРУГА 100

РОЗДІЛ 8

ЧАС ЗНЯТИ КАПТУР 111

РОЗДІЛ 9

СКАРБНИЦЯ КАЗКОВИХ ФАМІЛЬНИХ РЕЧЕЙ 128

РОЗДІЛ 10

МЕДДІ ЗВЕРТАЄТЬСЯ ДО ОПОВІДАЧА 143

РОЗДІЛ 11
ЮНІ КЕРН 145

РОЗДІЛ 12
ВИГНАНКА 152

РОЗДІЛ 13
ОЦЕ ТАК ШАХРАЙСТВО! 168

РОЗДІЛ 14
ШЕПТАЛКИ 192

РОЗДІЛ 15
МЕДДІ РОЗМОВЛЯЄ З ОПОВІДАЧЕМ 206

РОЗДІЛ 16
БЛАГОСЛОВЕННЕ ЖАХЛИВЕ СТВОРІННЯ 209

РОЗДІЛ 17
ФЕЙБОЛ 222

РОЗДІЛ 18
ТИША НАВПАКИ 235

РОЗДІЛ 19
КОХАННЯ-ЗАКЛИНАННЯ 248

РОЗДІЛ 20
ВПЕВНЕНО УСМІХАЙСЯ 256

РОЗДІЛ 21
НЕСПРОСТОВНІ ДОКАЗИ 275

РОЗДІЛ 22
МЕДДІ НАБРИДАЄ ОПОВІДАЧУ 299

РОЗДІЛ 23
ЩАСЛИВІ НА ВІКИ ВІЧНІ 302

ЕПЛОГ
315

Ця книжка — художній твір. Імена, герої, назви місць і подій є виключно плодами авторської уяви. Будь-які збіги з реальними подіями, місцями чи персонажами — живими чи мертвими — випадкові.

Все не як
у казці

РОЗДІЛ 1

ПОВНА ЛОЖКА ВІВСЯНКИ

Одного ранку Школа казок прокидалася. Червонів схід сонця. Співали блакитні птахи, кукурікали півні та дзижчали феї в Зачарованому лісі. Ранкову тишу і спокій порушував лише вереск, що чувся віддалік: студентська спортивна команда, яка виконувала ранкову пробіжку, втікала від зграї верескливих чортів — нововведення тренера Пряничного Чоловічка задля підтримання команди в формі.

Епл Вайт потягувалася у своїй спальні. Птахи зібралися в неї на підвіконні та щебетали ранкових пісень. Вона посміхалася до них, але ніяк не могла придумати пісеньку, щоб заспівати у відповідь.

Епл вдягнула червону спідницю найтемнішого відтінку, білу блузку й обрала найменш блискучий

з усіх, що мала, золотий ремінець. Кинула оком на товаришку по кімнаті. Рейвен Квін сиділа на своєму ліжку, опустивши голову. Її довге чорне з фіолетовим волосся спадало на обличчя, поки вона зашнуровувала високі, майже по коліна, черевики. Рейвен мала засмучений вигляд. Інстинктивно Епл хотіла сказати щось підбадьорливе, але слова застрягали у неї в горлі.

Вчора Рейвен Квін вдалося зробити найбільше зло з усього зробленого раніше. Ні, не так, це було ще гірше за найбільше зло. Передбачалося, що вона буде лихою. Але те, що вона зробила, було виявом неприкритого егоїзму. Коли Рейвен не просто не підписалася у Книзі Легенд, а вирвала з неї свою сторінку, вона зруйнувала щасливе майбутнє не лише для Епл, а й для всіх учнів Школи. Передбачалося, що вони з Рейвен виростуть і стануть наступними Білосніжкою та Лихою Королевою, так само, як до цього їхні матері. Але якщо Рейвен відмовляється бути лихою, то Епл ніколи не втікатиме з темного й жахливого замку Королеви, не зустрінє гномів, не з'їсть отруйне яблуко, не прокинеться від поцілунку принца...

Епл пильно роздивлялась своє відображення в люстерку. Вона ніби бачила свою матір і навіть чула її слова: «Епл, ти наповниш світ сонячним світлом!» Втім, як вона зможе це зробити, якщо її призначення зруйновано?

Раптом щось хруснуло і розбилося.

Епл озирнулась на звук — її трон-стілець для відпочинку, найулюбленіший, що його вона привезла з дому, розпався на шматки. На тих уламках лежала Медлін Хеттер. Її бірюзове з лавандовим відтінком волосся розкинулося довкола в кучерявому безладі. Оборки її спідниці — в горошок, смугасті, мереживні — збилися до купи. Капелюшок, що нагадував чашку, сповз на одне вухо.

— Отакої! — сказала Медді.

— Медді! — вигукнула Рейвен.

— Ти в порядку? — запитала Епл, коли Рейвен допомогла подрузі звестися на ноги.

— Я в порядку, — відповіла Медді, піднімаючи ніжку розбитого трону, — та твій бідний стільчик... Я геть потрощила його...

— Так, — промовила задумливо Епл. — Все нормально. Але як?..

— Все нормально? — Медді роздивлялася інший уламок дерева. — Він не дуже нормальний. Схоже, розламався на частини.

— Епл мала на увазі, що вона через це не засмутилася. Вона не сердиться на тебе за зламаний стілець, — пояснила Рейвен.

Вона змусила себе поглянути на Епл.

— Ой, Рейвен, — сказала Медді. — Я чую сумток у твоєму голосі. Ти сумуєш, як чашка за медом і чаєм або як білий кролик за своєю жилеткою...

— Медді... — Рейвен дивилася вниз.

— ...Або як я за сніданком! — продовжила Медді. — Сніданок виправляє практично все, окрім стільчиків. Пробач мені, Епл.

Медді обійняла Епл. Вона була нижчою за подругу, однією з найнижчих дівчат у Школі, тож для цього їй довелося зіпнутися навшпиньки.

— Я спробую полагодити його пізніше, — сказала Медді. — А зараз нам треба рятувати наші порожні шлунки. Ходімо всі разом снідати.

— Е-е-е... — Епл скоса зиркнула на Рейвен.

— Е-е-е... — повторила Рейвен, позираючи на Епл.

— Мені здається, Епл потрібен час на...

— Пробач? — сказала Епл. — Тобто ти вважаєш, що це мені потрібен час, тоді як ти...

— Сніданок! — оголосила Медді. — Спочатку сніданок, а потім ви обидві побалакаєте та посміхнетеся.

Медді кинулася до вікна, готова вистрибнути.

— Хто останній до бенкетувальні, той тухле яйце!

— Вау! — скрикнула Епл, хапаючи Медді за руку. — Що ти робиш?

— Ми можемо дістатися туди набагато швидше, якщо зістрибнемо, — відповіла Медді.

— Взагалі-то, ми на четвертому поверсі, — нагадала Рейвен.

— Я знаю, — відповіла Медді, — саме тому йти сходами надто довго.